

Ε μέθας καὶ ἡδυπαθείας ἔορτήν τινα μέλλουσαν ἢ φίλων ὑποδοχὴν ἐν χερσὶν ἔχοντας ἢ προσδοκῶντας ἐστίασιν ἡγεμονικὴν καὶ συμπεριφορὰν ἀπαραίτητον, οἶνον ἐπιόντος ἀνέμου καὶ κύματος εὐσταλὲς τὸ σῶμα καὶ κοῦφον ἐν εὐδίᾳ παρασκευάζοντας. ἔργον γάρ ἐστιν ἐν συνουσίαις καὶ φιλοφροσύναις αὐτὸν ἐπὶ τῶν μετρίων καὶ τῶν συνήθων φυλάξαι μὴ πᾶσι μετ' ἀηδίας δεινῆς ἐπαχθῆ φανέντα καὶ φορτικόν. Ὡν' οὖν μὴ πῦρ ἐπὶ πυρί, ὡς φασι, πλησμονή τις ἐπὶ πλησμονῇ καὶ ἄκρατος ἐπ' ἀκράτῳ γένηται, τὸ παιχθὲν ἀστείως ὑπὸ Φιλίππου μετὰ σπουδῆς μιμητέον· ἦν δὲ τοιοῦτον. ἄνθρωπος αὐτὸν ἐπὶ χώρας ὡς σὺν ὀλίγοις ὅντα δειπνῆσαι παρεκάλεσεν, εἴτα δρῶν πολλοὺς ἄγοντα παρεσκευασμένων οὐ πολλῶν ἐταράττετο. συναισθόμενος οὖν δὲ Φίλιππος ὑπέπεμπε τῶν φίλων ἐκάστῳ κελεύων πλακοῦντι καταλιπεῖν χώραν, | οἱ δὲ πειθόμενοι καὶ προσδοκῶντες ἐφείδοντο τῶν παρακειμένων. ἥρκεσεν οὖν ἀπασιτὸ δεῖπνον. οὗτοι δὴ προπαρασκευαστέον αὐτοὺς τῶν ἀναγκαίων συμπεριφορῶν, καὶ ὅψῳ καὶ πέμματι καὶ νῇ Δίᾳ μέθῃ χώραν φυλάττοντας ἐν τῷ σώματι, καὶ πρόσφατον ἐπὶ ταῦτα <καὶ> βουλομένην τὴν ὄρεξιν ἄγοντας. (5.) ἐὰν δὲ τοιαῦταί τινες ἄφνω βαρεῖς ὅντας ἡμᾶς καὶ διακειμένους φαύλως ἀνάγκαι καταλάβωσιν ἡγεμόνων καλούντων ἢ ξένων ἐπιφανέντων ὑπ' αἰδοῦς βαδίζειν εἰς ταῦτὸ τοῖς ἵκανῶς ἔχουσι καὶ συμπίνειν, ἐνταῦθα μάλιστα δεῖ παρατετάχθαι πρὸς τὴν μέγα σινομένην 24 ἄνδρας αἰδῶ' (Ω 45; Hes. OD 318) καὶ δυσωπίαν τὰ τοῦ τραβγικοῦ Κρέοντος λέγοντας (Eur. Med. 290)

‘κρεῖσσον δέ μοι νῦν πρός σ' ἀπεχθέσθαι, ξένε,
ἢ μαλθακισθένθ' ὕστερον μέγα στένειν.’